

בבית המשפט העליון

בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"צ 2649/09

האגודה לזכויות האזרח בישראל

רופאים לזכויות אדם

כיאן - ארגון פמיניסטי

ע"י עו"ד עודד פלר

טל: 03-6408361 פקס: 03-6407422

העותרים

נ ג ד

1. שר הרווחה

2. שר הבריאות

3. שר האוצר

4. שר הפנים

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים, ירושלים

טלפון: 02-6466395 פקס: 02-6467011

5. המוסד לביטוח לאומי

ע"י עו"ד ארנה רוזן-אמיר, מהלשכה המשפטית במל"ל

שד' וייצמן 13, ירושלים

טל: 02-6709353 פקס: 02-6510937

המשיבים

הודעה מטעם המשיבים 1-5

1. בהתאם להחלטת בית המשפט מתכבדים המשיבים 1-5 (להלן: המשיבים) להגיש הודעת עדכון קצרה מטעמם.

2. לעניין תהליך שקילת אפשרות הרחבת האוכלוסייה עליה חלות התקנות נבקש לעדכן כי הוועדה החליטה להמליץ לשרים להרחיב את היקף הזכאות מכוח התקנות כך שזו תחול גם על בני משפחה אשר קבלו היתר שהייה במקרים הומניטריים מיוחדים מכוח סעיף 1א3(א)(2) לחוק הוראת השעה.

ביום 9.6.14 פנה יו"ר הוועדה, ד"ר חורב, לשרים שהם בעלי הסמכות מכוח החוק והבהיר בפניהם את המלצת הוועדה. המשיבים יבקשו להגיש הודעת עדכון נוספת בעוד 45 ימים.

העתק מכתב הפניה לשרים מיום 9.6.14 מצורף ומסומן מ/ש/1

3. במסגרת ההיערכות ליישומן של התקנות התברר כי נדרשת היערכות מחשובית ולוגיסטית, הן במשרד האמור לרכז את תשתית המידע ממספר מקורות ולהעבירה מחשובית לקופות, והן בקופות האמורות לקלוט את המידע, וקיים קושי להשלימה עד המועד שנקבע לתחילתן האופרטיבית של התקנות.

נוכח הקשיים הלוגיסטיים בפיתוח זה החליטה שרת הבריאות לדחות את התחילה של התקנות ליום 1.1.15 ובמקביל לקבוע כי תקופת ההמתנה תימנה מיולי 2014. משמעות הדבר היא האינטרסים של האוכלוסייה עליה חלה התקנות לא תיפגע שכן עליה ממילא הייתה אמורה לחול תקופת המתנה עד ינואר 2015 - מזה, ותינתן שהות להיערכות הלוגיסטית הנדרשת - מזה. החלטת השרה טעונה תיקון התקנות, כשעל תיקון זה שוקדים בימים אלה.

נבקש לציין כי דחיה קצרה מבוקשת אך ורק בשל הקשיים הלוגיסטיים בהיערכות ליישום התקנות, בהיותן חדשניות וחסרות תקדים, שכן עד כה לא נעשה שימוש בסעיף 56 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, תשנ"ה-1995.

4. ביחס לעתירות שהוגשו על ידי קופות החולים (בג"צ 2987/14 ובג"צ 2714/14) נציין כי במקביל לתגובה זו עתידה להיות מוגשת בהן תגובה מטעם המשיבים לפיה דינן להידחות, שכן התקנות מגלמות איזון נאות בין כלל השיקולים הרלבנטיים לרבות ההיבטים התקציביים, הכל כפי שפורט שם.

5. למען הדיוק נבקש לציין כי הנתון בדבר תשלום ממוצע של 300 ₪ במוצע לדמי בריאות המופיע בסעיף 73 לתצהיר התשובה, מהווה המנה המתקבלת מחלוקת סך תקבולי דמי הבריאות שנגבו בפועל במספר החייבים במס בריאות.

6. נוכח האמור יבקשו המשיבים להגיש הודעה מעדכנת בעוד 45 ימים.

7. העובדות האמורות בהודעה זו נתמכות בתצהירו של טוביה חורב, המכהן כיו"ר הוועדה הבינמשרדית.

גאולה
חני אופק

היום: י"ד סיון תשע"ד

ממונה על ענייני בג"צים בפרקליטות המדינה

12 יוני 2014

מש/1

העתק מכתב הפניה לשרים מיום

9.6.14

09 ביוני, 2014
י"א סיון, התשע"ד

ח"כ מאיר כהן
שר הרווחה והשירותים החברתיים

ח"כ יאיר לפיד
שר האוצר

לכב'
ח"כ יעל גרמן
שרת הבריאות

נכבדי,

הנדון: הוועדה הבין-משרדית לבחינת נושא הביטוח הסוציאלי וביטוח הבריאות של חסרי מעמד תושב בישראל - המלצה בעניין השוהים מכוח היתר לשהייה בישראל מטעמים הומניטאריים מיוחדים

ביום 29/5/11 הגישה הועדה לבחינת נושא הביטוח הסוציאלי לחסרי מעמד תושב בישראל את המלצותיה לשרים, בכל הנוגע לבני זוג וילדיהם של ישראלים אשר ניתן להם היתר שהייה בישראל המאפשר מגוריהם בישראל, לצורך איחוד משפחות, לפי חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003.

בהמשך להמלצות הועדה, ובעקבותיהן, הותקנו תקנות ביטוח בריאות ממלכתי (רישום בקופת חולים, זכויות וחובות של מקבלי היתר שהיה לפי חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003), התשע"ד-2014 (להלן, "הוראת השעה"). התקנות חלות על מי שקיבלו היתר לשהייה בישראל לפי סעיפים 3 או 3א(2) להוראת השעה.

בעקבות החלטה של בית המשפט העליון בבג"צ התלוי ועומד בסוגיה זו, הועדה נדרשת עתה לשאלה, האם להחיל את ההסדר הקבוע בתקנות גם על מי שאושרה בקשתם למתן היתר לשהייה בישראל, מטעמים הומניטאריים מיוחדים, לפי סעיף 1א3(א)(2) להוראת השעה. הועדה לא נדרשה לשאלה, האם להחיל את ההסדר גם על מי שקיבל רישיון לישיבת ארעי בישראל, כאמור בסעיף 3א(א)(1) להוראת השעה, שכן בני קבוצה זאת הינם בעלי רישיון לישיבת ארעי בישראל ולפיכך לעניין חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994, וסעיף 2 לחוק הביטוח הלאומי, הינם "תושבי" כהגדרתו בחוקים אלו.

הועדה קיימה דיון בנושא. הועדה מצאה, כי השיקולים שהנחו אותה בהמלצותיה, במסגרת הדוח המפורט שהוגש לענין זה לשרים ואשר בעקבותיו הותקנו התקנות, ביחס למי שקיבלו היתר שהייה בישראל לפי סעיפים 3 או 3א(2) להוראת השעה, תופסים בעיקרם גם ביחס לקבוצה הנדונה.

מטרת סעיף 1א3 הינה ליתן מענה במקרים הומניטאריים מיוחדים ל"תושב אזור שבן משפחתו שוהה כדן בישראל", אך אינו זכאי לקבלת היתר שהיה מכח סעיפים 3 ו-3א(2) לחוק הוראת השעה, וזאת בהינתן טעמים הומניטאריים מיוחדים, שהתקיימו בעניינו, לצד הזיקה המשפחתית המנויה בחוק. הרציונל שהנחה את חברי הוועדה ביחס למקבלי היתרים מכח סעיפים 3 ו-3א(2) ואשר בעקבותיו ניתנה ההמלצה להתקין את התקנות נשוא המלצתה, חל, בה במידה, על מקבלי היתר שהיה בישראל, מכח סעיף 1א3(א)(2) לחוק.

הסעיף דנן אף נוקט מבחן מחמיר יותר, שעה שהוא קובע כי "העובדה כי בן משפחתו של מבקש ההיתר או הרישיון, השוהה כדן בישראל, הוא בן זוגו, או כי לבני הזוג ילדים משותפים, לא תהווה לכשעצמה טעם הומניטארי מיוחד" (סעיף 1א3(ה)(1)). מכאן, שמקבלי ההיתר מכח סעיף מיוחד זה, נדרשים להציג טעם הומניטארי מיוחד, לשם קבלת ההיתר מכח סעיף זה, וזאת מעבר לטעם של איחוד משפחות או "מניעת

ההפרדה" מבן הזוג, או מילדם הקטין, (בגילאים שנקבעו בהוראת השעה), המהווה שיקול מספיק ביחס למתן היתר שהייה בישראל, לצורך סעיף 3 להוראת השעה.

נוכח האמור, ממליצה הוועדה לשרים, לתקן את התקנות כך, שהן יחולו גם על מי שאושרה בקשתם למתן היתר שהייה בישראל, מטעמים הומניטאריים מיוחדים, לפי סעיף 1א3(א)(2) להוראת השעה.

בברכה,

ד"ר טוביה חורב
סמנכ"ל לתכנון אסטרטגי וכלכלי
ויו"ר הוועדה

העתק: פרופי ארנון אפק, מנכ"ל
חברי הוועדה